Nr. 87 Sibiiu, Sâmbătă 30 Iulie (11 August 1883.) *Anul XXXI*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl
Pentru **străinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sûnt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru **odată** 7 cr., — **de două ori** 12 cr., — **de trei ori** 15 cr. rêndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

„Irredentismul român.“

Unul dintre puținele ziare ce ne mai vin dela Bucuresci*) reproduce după un ziar francez un articol privitor la tema „irredentismului român.“ După unele imputări la adresa guvernului român pentru „manifestațiuni irredentiste“, ziarul parisian se îndreaptă către maghiari în chipul următor:

„Dacă ziarele din Viena, ear mai ales cele din Pesta, au luat cu înverșunare la răfuială pe România, cu ocasiunea incidentului sărbătorilor din Iași, este fiind-că într'însul esistă o cestiune română, cestiune arzătoare, care esistă, nu în România, dar în Ungaria.

„Aproape trei milioane de români locuesc poalele septentrionale ale Carpaților, și partea cea mai mare a acestor populațiuni de rassă și de limbă română este supusă direct dominației guvernului maghiar; în unele provincii ele formează cea mai mare parte a populațiunei.

„Printr'o ciudată fatalitate, problema atât de complicată, pe care diversitatea și antagonismul de rasse o impune guvernului monarchiei austriace să află tot astfel de primejdioasă în toate părțile cari compun acest mare tot, în Bohemia, în Ungaria în Galiția. Ungurii, cari au protestat atât de mult și atât de cu înverșiunare contra sistemului centralisător și a tentativelor de germanisare, al căruia cel mai ilustru representant era principele Metternich, nu 'și fac nici-un scrupul acum, că sau scăpat de dominația nemțească, să aplice, cu asprimea și cu violența ce este în caracterul lor național, un sistem de maghiarisare cumplit asupra populațiunilor române din Banat și din Transilvania; și se poate zice, că în acest imperiu austro-ungar, care intrunesce sub sceptrul Habsburgilor atâtea naționalități deosebite, paria monarchiei sûnt Românii, cari relevă direct de coroana Sântului-Stefan. Un sistem electoral ingenios răpesce elementului român ori-ce șansă de a fi representat în Parlament, nu într'o proporțiune ecuitabilă, dar nici întro mĕsură oarecare.

„Guvernul representativ în Ungaria nu esistă de cât pentru elementul unguresc, care singur este representat, în vreme ce populațiunile române, persecutate în limba lor, în scoalele lor, escluse de fapt din funcțiunile publice, sûnt supuse apăsărei partidelor parlamentare, una din cele mai aspre, din cele mai tiranice, care poate fi.

„Se pricepe lesne efectele, care le produce nisce asemenea procederi de guvernământ, și simțemintele ce pot nasce în sinul populațiunilor apĕsate în ceea ce au ele mai prețios, atunci mai cu seamă când aceste populațiuni vĕd că de cealaltă parte a Carpaților, un popor, frate prin sânge, prin limbă și prin religie, a reeșit, după secoli de suferințe, sĕ-și cucerească independența și libertatea.

„Acum esistă oare în România o partidă irredentistă după fasonul italian? Nici într'un chip. Situațiunea celor două țĕri este cu desevêrșire alta. Ca să nu mai vorbim de estrema desproporțiune de forțe, care esistă între România și Italia, ori-care bărbat de stat străvĕzător din România, nu se poate să nu cunoască ăcea veritate elementară, că esistența României este legată de esistența unei Austrii puternice și prospere. În ziua în care Austria ar fi sfêrmată și atât de nimicită în cât să lase a i se smulge din provinciele ce le deține de seculi, din ziua aceea calea la Constantinopole ar fi deschisă, ear România, care are nenorocirea să se afle pe această cale, ar fi prima victimă a catastrofei ce ar fi distrus pe unica putere mare militară, care stă de pază pe acest punct al globului.

Ce doresc dar românii, bărbați de stat serioși, cari au o justă idee despre condițiunile în cari poate trăi și a se desvolta junele regat latin de pe marginile Dunării? O desmembrare a Austriei, o anecsare de provincii române ale imperiului? Nu, tot ceea ce simpatia înăscută a comunității de rassă și de limba poate inspira locuitorilor României independente, este dorința arzĕtoare de a se da în fine dreptate populațiunilor române, cari trăesc sub dominația guvernului Ungariei, de a nu se mai violenta aceste populațiuni în simțementele lor cele mai respectabili; de a nu se mai sforța prin procedări vecsatoare și tiranice, a le smulge limba și naționalitatea; într'un cuvênt la Pesta, ear' nu la Bucuresci este soluția cestiunii Românilor din Austria: și fantoma Irredentismului român, care turbură repausul bărbaților de stat unguri nu va perì de cât în ziua justiției și a libertății.

„Amintească-și Ungurii cum numai în doi seculi de dominațiune Francesii au reeșit să și asimileze popolațiuni de rasă și de limbă germane ast-fel, că în ziua de separațiune, desperarea acestor popoare a fost pentru Francia o consolare și o speranță tot-d'odată, și că dinaintea istoriei aceasta va fi eterna sa onoare, justificarea dominațiunei sale și titlul imprescriptibil al drepturilor sale pe viitor.

„ Cât pentru România, ea n'ar putea, în oara aceasta, să aibe altă nobilă ambițiune, de cat a-și concentra toate forțele vii ale activității sale și ale inteligenței sale pe vastul câmp al lucrărilor ce a indeplinit și al progreselor ce ĕată a realisa.

„ Trebue se facă cuceriri de acestea, cari nu o vor costa nici o lacrimă, nici o picătură de sânge, atâta numai să fie călăuzită de o administrațiune înțeleaptă și onestă și sforțările ei să fie secundate de o politică într'adevĕr națională.“

*) „Românul“ „Telegraful“ „Imparțialul“ „Poporul“ „Resboiul W.;“ alte nu ne mai vin; causa necunoscută.
Red.

Revista politică.

Sibiiu, în 29 Iulie.

În Ungaria se simt și acum urmările afacerei dela Tisza-Eszlár. Acì în loc s'au escat, în timpul cel scurt dela publicarea sentenței unele incendii. Poporațiunea de acolo are prepus, că jidovii ar fi urzitorii incendiilor. La unul dintre aceștea, un jidov fu lovit cu furca de fer; o fată de jidov, dacă nu întrevenea gendarmeria era gata să fie aruncată în foc. Un ziar din Viena adauge la toate acestea, că țeranii, de altmintrea oameni trezi, au declarat, că mai aprinzêndu-se ceva încă odată la oare-care dintre ei, trebue să curgă sânge. Este de însemnat, că ziarele din care împrumutăm scirile acestea sûnt jidanofile. Semn dar, că spiritele în Ungaria sûnt agitate. După Pojon vine Budapesta la rênd, unde se instalează tumulturile antisemitice. Cu altă ocasiune amintisem de cele ce s'au întêmplat în Budapesta îndată după sosirea lui Moriț Scharf și a părinților lui acolo. Ziarele sosite astăzi dela Budapesta și dela Viena descriu pe larg tumultul de Mercuri seara. Mulțime de oameni au bombardat ferestrile casei jidovesci unde petrecea familia Scharf. Mulțimea a spart și prăvăliile din apropiare. Poliția, care esise să domolească tumultul, n'a fost de ajuns, a trebuit miliția sĕi vină într'ajutoriu. „N. fr. Presse“ esclamă: „Dzeu scie unde vom ajunge cu nebunia antisemitismului. Responsabilitatea guvernului unguresc crește din zi în zi.“ Pentru seara de eri a fost consignată cavaleria. În strada Kerepes este cordon militar, care nu permite să treacă decât oameni îmbrăcați cum se cade. Semnificative sûnt cuvintele următoare din raportul ziarului mai sus citat: În spitalul Rochus fură aduși mulți vulnerați. Se vede, că tumultul degenerase în luptă

FOIȚA.

Cristian Waldo
sau
CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.
(Tradus din franțozesce de E. B.)
(Urmare).

— Bine, bine, pregătesce-te, băiete; eu ți-am promis, că am să-ți ajut.

— Dta nu-mi poți ajuta, domnule Goefle; am lipsă de tovarășul meu; alerg să l caut.

— Ei bine, du-te. Într'aceea eu voiu merge la Stenson, căci n'am avut încă prilegiul a-l saluta, și poate el nu mĕ scie aici. El nu vine nici când.

A! pardon, domnule Goefle, el vine, tocmai acum a fost aici. Eu l'am vĕzut până ce erai dta dus... și chiar, vezi, mi-am uitat a-ți spune, că m'a luat drept drac, sau drept fantom, căci s'a inspăimântat grozav și a fugit, impedecându-se și vorbind câte verzi-uscate.

— Așa! în adevĕr! el este atât de poltron? Dară eu n'am dreptul a-l batjocorì, eu, care am crezut, că vĕd doamna sură! Și totuși, nu este cu putință, să te fi luat Stenson drept ea?

— Nu sciu drept cine m'a luat, poate drept umbra contelui Adelstan?...

— E! e! Se poate; iată portretul sĕu, alăturea cu portretul nevestei sale, el are cam statura și turnura dtale. Totuși... în costumul, cel ai acuma...

— Nu-l aveam încă, eram în hainele dtale cele negre.

— Ei, ce faci acum? Te maschezi?

— Nu; îmi pui masca în cap, decumva voiu fi nevoit a merge să caut pe servitoriul meu în castelul nou.

— Arată mi dară masca. Trebue, că e foarte genantă?

— Nici de cum; este o mască de invenținea mea, ușoară și mlădioasă, toată de mătasă, ea se pune în cap ca o căciulă, a cărei vizir îl poți ridica sau lăsa în jos după plac. Când masca este ridicată, de o acopere pălăria, ea ascunde cel puțin pĕrul, care este prea tufos pentru a nu atrage atențiunea. Când este lăsat în jos, ceea ce pe afară, în clima aceasta, este foarte plăcut, ea nu rischează nici odată a cădea jos și eu n'am osteneala a înnoda sau desnoda mereu o pantlică, care se rumpe sau se încurcă. Vezi, nu este aceasta o invenținne fericită?

Minunată! Dar poți face să nu ți se recunoască glasul?

— O! Tocmai aceasta este talentul și specialitatea mea; trebue se scii, fiindcă ai asistat la una din posnele mele.

— Așa-i; eu a-și fi jurat, că sûnteți doisprezece în baracă. A da! am să te aud de seară. Mĕ voiu duce în public; dară nu voiesc să sciu piesa înainte. La revedere, fĕtu-meu, mĕ duc se cerc a răpì bătrânului Sten vre-o lămurire despre năluca de aci noapte. Dar de unde este ramul acesta de cipresă, ce-l pui în cadrul doamnei sure?

— Încă ceva ce am uitat a'ți spune: dl Stenson l'a adus aici. Nu sciu ce a voit să facă cu el; l'a aruncat la picioarele mele, și fostu-ia intenținea sau nu, eu voiesc să fac cu el un omagiu acestei sĕrmane baronese Hilda.

— Nu te îndoì, Cristiane, aceasta a fost și intenția bunului bătrân. Mâne sau poimâne... Stăi îmi amintesc datele... Doamne, tocmai astăzi este aniversarea moartei baronesei! Acuma îmi esplic eu cum de s'a hotărit Stenson a venì aici, pentru a face rugăciuni.

— Apoi, zise Cristian, desfăcênd mica bandă de pergament, ce era în giurul ramului, și ce dl Goefle o ținu drept pantlică, cearcă a lămurì versurile din Biblie scrise aici. Eu mĕ grăbesc și ies înainte.

Asceaptă! zise dl Goefle, care-și puse ochelarii ca se cetească banda de pergament, dacă mergi la castelul nou și dai pe acolo de dl Nils, care n'a venit la ojină, fă-mi plăcerea și-l prinde de urechi și-mi-l adu. Vrei?

www.digibuc.ro

despre care „Presse“ spune, că pe la 11 oare între popor de o parte și între poliției sol dați de altă parte, dura încă pe stradă.

Telegramele, care au sosit adi dela Budapesta spun, că cordonul ține închis locul unde s'a petrecut tumultul de Miercuri seara. Prăvăliile și restaurațiunile în stradele învecinate sûnt încuiate. Patrole tari percurg stradele. Poporațiunea, la părere din curioși, umblă în sus și în jos. Altă telegramă spune, că liniștea în genere nu s'a turburat; adauge însă, că s'au făcut mai multe arestări și că poliția păsesce în contra grămădirilor de oameni cu toată energia.

În Bohemia se petrece afară de parlament încercarea unei împăcări între cechi și nemți, la care însă până acum lucră numai capii partidelor cechice. Organul cechilor juni stăruesce cu tot adinsul pentru împăcare cu orice preț. Diarele nemțesci iau notițe despre încercarea aceasta numai pentru ca să aibă ocasiune a spune cechilor, că nu se vor putea împăca cu dênșii.

Întâlnirea împăraților este tema cea mai însemnată, pentru toate foile austro-ungaresci și germane. „Național Zeitung“ din Berlin se folosesce de ocasiune și împarte: Ultramontanilor și polonilor lecțiuni aspre pentru ostilitatea lor contra alianței austro-germane. Nu 'și uită nici de maghiari, pe cari 'i amenință cu soartea Turciei și a Poloniei, dacă vor mai cocheta cu slavii și în special cu polonii. Acestora le spune respicat să'și ea toate speranțele dela înființarea regatului lor.

Aceasta o spune și Gurco, generalul și guvernatorul rusesc din Varșovia, oficierilor ruscesci, întru'niți la un banchet, cu păharul plin de șampanie în mână, însă după cum afirmă „P. Ll.“, fiind treaz cu desăvârșire. Guvernatorul general vorbesce despre nisuința de a se întări puterea slavismului; polonii se abdică, odată pentru totdeuna, de naționalitatea lor, să se părăsească fantasiile lor și se recunoască, că esistența lor morală este basată numai în puterea slavismului.

„Politische Nachrichten“ din Berlin atrag atențiunea asupra agitațiunilor polone din Prusia apusană și provincia Posen. Scopul signalului din „P. N.“ nu poate fi altul, decât, barbaților de stat germani se nu le scape din vedere nĕsuința polonilor către un regat independent. Cu aceasta stă în legătură și eventualitatea unei modificări a atitudinei guvernului austriac față cu polonii din Galiția, la adresa cărora se scrie din Berlin diarului „Bohemia,“ că principele Bismarck se silesce sau a abate politica austriacă îngrabă dela cărarea aceasta (polticei slave) sau a'și căuta despăgubire în alianța cu Rusia.

În sfârșit pentru postul de ambasador francez pe lângă curtea din Viena s'a denumit Foucher de Careil. Judecând după diarele franceze, ambasadorul cel nou ar fi un literat bun, dar rĕu diplomat. „France“ din Paris este de părere, că la Viena, în filiala oficiului de esterne a lui Bismarck, să cere un diplomat mai bun, căci acî are un diplomat ocasiunea cea mai bună de a vedè în cărțile diplomației germane.

Spania a fost în dilele acestea bântuită de una din acelea revoluțiuni, de cari este bogată istoria Spaniei. Vre-o câțiva oficieri și soldați din o garnisonă provincială au proclamat republica. Regele îndată a subscris un decret, prin care a suspendat constituțiunea și a împuternicit ministeriul se introducă legile marțiale în provinciile, în cari vor afla ei cu cale.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Lipova, 7 August n. 1883. Este un fapt psihologic prea bine cunoscut, ce influență binefăcĕtoare au societățile, reuniunile diverse în desvoltarea omenimei.

Și de are lipsă un popor de astfel de conveniri sociale cu un scop oare care mai înalt, apoi de sigur poporul român este cel dintâiu între aceste popoare. Societatea pentru fond de teatru român este una dintre cele puține, care conscie de starea mult lipsită a românului sau format spre înălțarea spre unirea în cugete și simțire a lui. Și interesul ce 'l arată acel popor românesc pentru a cărui bine s'a format aceea asociațiune — este de sigur barometrul demnității lui morale.

Venind deci la object am să constatez cu cea mai viuă plăcere, că adunarea generală din est an a amintitei societăți ținute în Lipova la 6 și 7 August au fost preste așteptare bine cercetată. Minimul 500 de oaspeți din giur și din departare s'au strins la această sĕrbare națională.

Din cele două ședințe ținute adi și eri estrag următoarele:

1. S'a votat o 100 fl. în bugetul pe anul viitor pentru acuirarea de diplome pe seama membrilor fundatori și ordinari pe viață a societății.

2. Averea totală a societății e de 31,570 fl. 87 cr. deci arătă un crescămênt de 3,860 fl. 55 cr., dela ultima adunare generală din anul trecut.

3. În decursul adunărilor membrii societății s'au înmulțit cu 1 fondator, 2 ordinari pe viață și 29 membrii ordinari, afară de aceștia s'a încasat 57 fl. 35 cr. ca oferte marinimoase.

Viitoarea adunare generală s'a decis a se ținè la Arad, 1884 în 28 August.

Concertul arangiat în seara de 6 August pe lângă aceea, că au adus un venit de circa 385 fl. au avut o reușită foarte bună.

Fie-care diletant și-a dat silința de a satisface așteptarea inteligentului și numĕrosului public, ce era de față și i-a și reușit pe deplin.

Arta Doamnei Nicoară, — abilitatea caracteristică mai vêrtos de specialitate a coconiței Borbola, — scoala dșoarei Jurma ne-au încântat cu piesele armonioase esecutate pe fortepiano de Dnĭalor, — pledarea eroică a unicei române în costum național la această adunare (!) a Dșoarei Adele Curtescu, — tonul cel duios a declamantei Dșoare Iulia Iancoviciu, — curagiul, vocea flecsibilă și puternică a dșoarei Vuculescu (10 Maiu 1881 de V. Alexandri), — naivitatea atrăgătoare a Dșoarei Bichiceanu (scopul omului de Bolintineanu) — au contribuit foarte mult la splendida rĕușită a concertului; — merită în fine toată lauda corul vocal din Lipova, care a cântat cu atâta desteritate, după scurta-i esistență de abia un ½ de an, — încât mai tot numĕrul la și repetat.

Balul de de seară se promite a fi bine cercetat.

Din partea comitetului arangiator s'a făcut tot ce s'a putut pentru buna primire și încuartirare a oaspeților, cât și pentru buna reușită a representațiunilor; — primească și pe calea aceasta recunoscința tuturor.

Societatea pentru fond de teatru român, închidênd adunarea sa de est an ținută în Lipova poate să fie mândră de splendidul sprigin și iubire netăgăduită, cu care a fost îmbrățișată și să dică: Veni, vidi, vici.

Virgil Onițiu.

Scrisori din Italia.

Corespondența particulară a „TELEGRAFULUI“.

Cutremurul din Casamicciola

Neapoli, 31 Iulie.

V'am telegrafiat târdiu și ve vor fi ajuns și mai târdiu poate, din causa aglomerațiunii, telegramele mele.

Dar, ce voiți? În primele momente după desastru, nici nu me puteam gândì. Căutam pe cei doi compatrioți, cu cari stam, și pe cari nu speram să'i mai găsesc vii.

Imensă e nenorocirea, e unică în acest secol. Și adi, încă sûnt sub impresiunele-i sfășietoare. Ori unde întorc fața dinaintea ochilor mei vĕd un spectacol înfricoșat, vĕd cimiteriul din Casamicciola.

E un cimiteriu îngrozitor, unde mintea se rătăcesce, să perde.

E oribil!

* * *

28 Iulie. — Pe la 9½ oare seara, musicele pretutindeni umpleau aerul de sunete melodioase. Acî se danța, dincoace se făcea musică, dincolo spectacole teatrale; toți căutau se petreacă o frumoasă di de vară în modul cel mai atrăgĕtor.

O sguduitură teribilă, o bubuitură infernală, și totul era sfârșit. Casamicciola nu mai esista

* * *

Populațiunea Casamicciolei era de 4500 locuitori; numĕrul celor veniți pentru băi trecea peste 1,500. Dintre toți acestia au scăpat cu viață vr'o 550; aproape alți 500 sûnt mai ușor sau mai greu răniți, prin spitale; restul? îl puteți imagina.

* * *

Au scăpat acei ce erau la teatru — o baracă de lemn, — acei cari ascultau musica în salonul de cristal al stabilimentului Mauzi, vre-o 30 persoane ce erau în cafenelele din piața centrală și cei ce erau în piața Marinei.

* * *

Doctorul Lungu, compatriotul meu, era în salonul de cristal. O domnișoară cânta la piano, un tiner întorcea foile musicei și vr'o 30 persoane ascultau religios frumoasă musică. La un pasagiu se audì sguduitura și cu dênsa cristale și un om din ultimul cat căzu. Toți se aruncară spre ușă; o movilă viețuitoare se formă și cu mari sforțări putu scăpa o parte din ei, trecând pe deasupra celor-lalți.

Tinĕrul care întorcea foile musicei scăpă cu multe contusiuni; dșoara ce cânta peri.

* * *

De abea scăpat, doctorul Lungu alergă în piața centrală învecinată, și acolo găsì pe cel-alalt compatriot, G. Mugur.

El lua înghețată la cafeneaua de lângă otelul Manzi. De odată farfurioara îi căzu din mână și — ceea ce nici acum nu'și poate esplica — instinctul de conservare sau destinul îl făcu să fugă în mijlocul pieței.

Împregiurul lui se strinseră vr'o 30 persoane și toate scăpară ca prin miracul.

* * *

Cu toții luară drumul spre marină.

Spectacolul era îngrozitor: murli încă cădeau și țipete sfâșietoare se rădicau din toate părțile la cerul întunecos.

Cristian promise a-l aduce mort sau viu, dară el n'avu a merge departe pentru a găsì pe servitorul sĕu și pe acela al dlui Goefle. În curte îi venì ideea a se uita mai întâiu în grajd, acolo găsì pe Puffo și pe Nils, horcăind împreună și ploați de beți, unul ca și celalalt. Ulfilas, care suferea vinul mai bine, să preumbla prin curte foarte mulțămit, că nu este pe însĕrate singur; el arunca din când în când câte o privire frățească celor doi soți ai sĕi de beție. Cristian înțelese iute situațiunea. Nils, care pricepea limba svedică ca și cea dalecarliană, a trebuit să servească drept interpret între cei doi bețivi; pretenia lor născêndă fu cimentată în pivniță.

Bietul lacheu mic n'avea nevoe de ispitire multă pentru a pierde amintirea stăpênului sĕu, dacă l'a fi chinuit mult amintirea aceasta, până la momentul când, întins moale pe mușchiul uscat ce servă drept așternut de vite în țeara aceasta, cu obrazii animați și cu nasul înflăcărat, își uitase ca și Puffo toate grijile din lumea aceasta vulgară.

— Ei, dise dl Goefle cătră Cristian, pe care îl întêlnì în curte și care îi arăta spectacolul acesta atingĕtor, cât s'a trezi strengarul acesta, am să mĕ scap de servițul meu pe lângă d-lui.

— Dară eu, domnule Goefle, replică Cristian foarte îngrijat, eu nu mĕ pot lăsa de acest dobitoc de Puffo. L'am scuturat în zadar, el este mort, și îl cunosc, îi ajunge pentru dece sau douĕspredece oare!

— A! a! rĕspunse dl Goefle cam preocupat, mergi de-ți caută piesa și nu te supĕra; un băiat de spirit ca dta n'are să despereze nici când.

Și lăsând pe Cristian să se scoată din belea cum putea, el merse în micul seu pas scurt și direct, spre pavilonul gardului, locuit de Stenson, tot cu cele trei versuri din Biblie în cap,

Pavilonul acesta avea în parter un fel de tindă, unde dormea Ulfilas, ca să nu fie singur, cu mult mai bucuros decât în locuința sa proprie, sub pretecst, că aci este mai mult în apropierea unchiului sĕu, a cărui bĕtrânețe reclamă supraveghiarea sa. Ulf tocmai întrase în odaia aceasta: el să era trêntit pe patul sĕu și horcăia deja. Dl Goefle voia să se urce în etagiu, precând sgomotul unei discusiuni îl oprì. Două glasuri deosebite se convorbeau în mod foarte animat în limba italiană. Unul din glasurile aceste era elevat, ca acela al oamenilor cari nu se aud bine pe sine însuși; era glasul lui Stenson. El se esprima în limba italiană cu îndestulă ușurătate, deși cu accent urit și cu greșeli multe. Celalalt glas accentuat și vorbind limba italiană curat într'un ton limpede și cu o pronunciație foarte vibrantă părea că este audită de surdul moșneag. Dl Goefle se miră, că bătrânul Stenson înțelege italienesce și se poate esprima bine rĕu într'o limbă de care n'a crezut, că el a vorbit-o cândva. Conversația avea loc în cabinetul de lucru a lui Sten, ce da în odaia sa. Ușa de pe scară era închisă, însă urcând câte-va trepte dl Goefle audì un fragment de dialog ce s'ar putè resuma și traduce astfel;

— Nu, dise Stenson, dta te înșeli. Baronul n'are nici un interes a face descoperirea aceasta.

— Să poate, domnule intendant, rĕspunse necunoscutul, dară nu mĕ costă nimic a me convinge despre aceasta.

— Dar așa dta vindi secretul aceluia, care dă mai mult, așa e?

— Se poate. Ce-mi oferi dta?

— Nimic! Eu sûnt sĕrac, pentru că am fost tot deauna cinstit și desinteresat; toate câte le vedi aici nu sûnt a le mele. Eu n'am decât viața, iea-o dacă ți să pare bună de ceva.

La vorba aceasta, prin care bĕtrânul Sten părea predat volniciei unui bandit, dl Goefle sărì cu un pas peste două trepte spre a-i venì într'ajutor; dară glasul italian replică cu liniștea cea mai mare:

Ce vrei se faci, domnule Stenson? Ei bine linistesce-te, dta te poți scăpa din nevoia aceasta; ai să cauți numai talerii în vechiul ascunziș, care-l au toți oamenii cei bătrâni. Dta ușor poți găsì mijloace, a plăti pe Manasse pentru a te asigura de discrețiunea sa.

www.digibuc.ro

D'abea făcură câţi-va paşi prin întunerecul cel mai mare şi în mijlocul norilor de pulvere, care opreau respiraţiunea, întrară într'un rîu de apă fiartă. Era apa, la 68°, ce ieşea de sub zidurile stabilimentului Belliazi, era o nouă nenorocire, o moarte mai atroce pentru cei, cari ar mai fi putut veţuì sub ruine.

Aproape de spitalul Misericordia, Mugur auḑi un strigăt de ajutor, primul strigăt; se plecă şi găsì un om sub dărĕmături; cercă sĕ'l salveze, dar i rupse în plâns sfâşietor. Şcăparea era imposibilă: o casă cu trei etage era deasupra lui.

Murì.

* * *

La villa Balsamo, un bĕtrân gol, numai cu un cerşaf pe umeri, cu figura de idiot, fugea. Nu s'a mai găsit: poate că fugì la o altă moarte.

La villa Canetti, unde locuiam noi, era groasnică catastrofa. Din două palate nu se! mai vedea de cât două movile imense. Scăpaseră dintre proprietari trei fraţi şi o soră în grădină; părintele şi trei surori sub ruine.

Eram peste 60 persoane la Villa Canetti: se salvaseră numai o p t. Gemetele celorlalţi se auḑeau încă sub ruine.

Un amic, Fede, îşi făcuse bagagele ca sĕ plece a doua di la 4 oare dimineaţa. Plecase mai nainte pentru eternitate.

Un altul, Cerillo din Caserta, a rĕmas sub ruine cu 5 persoane din familia sa. S'au desgropat aḑi, morţi.

Alţi 35 stau încă sub ruine.... poate vii.

* * *

Ajunşi la marină, doctorul Lungu şi Mugur, veniră la Neapoli cu primul vapor.

* * *

29 I u l i e. — Un presimţemênt sinistru mĕ gonia din Casamicciola. Plecasem cu 4 oare înaintea catastrofei şi până a doua ḑi n'am sciut nimic. De abia respândită nuvela, am şi alergat dimpreună cu pictorul român Valenţin, spre a scoate de sub ruine pe cei doi compatrioţi: atât eram de sigur, că ei n'au putut scăpa.

'Ţi rupea inima spectacolul dela imbarcader. Pe o lungime de un chilometru cheul gemea de lumea desolată. Soldaţii de abia puteau conţinea cu armele pe aceşti oameni, cari aveau la locul sinistrului câte o rudă; ţipau, îşi rupeau pĕrul şi mulţi voiau sĕ se arunce în mare.

Am ajuns la Casamicciola la 12 oare ḑiua.

Era teribil, era imens, era sdrobitor!

În pia a Marinei, singura care a putut scăpa mai puţin atinsă, zăceau cadavrele mutilate şi răniţii. Strigăte, şi urlete sĕlbatece, ce păreau că ies din inima infernului, umpleau aerul şi ne sdrobeau cu desĕvêrşire.

Ajutoarele veniseră numeraose — peste 300 soldaţi de infanteriă, geniu si sapeuri — dar confusiunea era mai mare. Capetele se perduseră înaintea acestei imensităţi infernale.

Toţi alergau, se loveau, strigau, urlau, plângeau...

Oh, nu, nu pot sĕ vĕ descriu sfâşietoarea scenă!

* * *

Am plecat îngrabă la Villa Canetti dimpreună cu trei Englezi, ce se oferiseră spre a ne ajuta, cu un marinar şi doi bersaglieri.

Înainte de a ajunge, o femee ce îşi plângea trei morţi ne întrebă:

— Şi Dv. căutaţi pe cineva?

— Da! respunserăm noi.

— Unde locuiau?

— Villa Canetti.

— Oh! Villa Canetti! Dumneḑeu sĕ vĕ ţie! rĕspunse ea, lăsând faţa scăldată în lacrămi pe peptul ei plin de sânge.

Vĕ imaginaţi?

* * *

Am sburat acolo cu desnăjduirea în inimă.

Plângeam.

Ne-am apropiat de ruine. Cadavrele zăceau mutilate în jurul nostru.

Încă odată, plângeam...

Un urlet auḑii în grădină, un urlet de fiară selbatecă. Alergăm, e fiul cel mai mare al proprietariului.

Urlă, stringênd în braţe cadavrul părintelui şi sororilor s a l e.

Urlă, bătêndu-şi peptul şi rupêndu-şi pĕrul şi carnea cu propriele-i mâni

Ochii sûnt înfectaţi de sânge şi spumele se grămădesc la gura lui însângerată, şi urlă, urlă ca o adevĕrată fiară.

Ne făcea frică... era nebun!

Sora lui ne asigură. Lungu şi Mugur erau scăpaţi.

* * *

Am mers înainte.

Oroare!

Mii de cadavre fără formă umană, deja trecute în stare de putrefacţiune şi mutilate în cel mai oribil mod zăceau împregiurul nostru. Strigătele lugubre de ajutor eşiau încă de sub ruine şi noi nu puteam face nimic.

O femee stă lângă o casă căutând: O, fii mei, fii mei unde sûnteţi? şi acest cântec îl repete ḑiua şi noaptea. Ea nebunise.

O altă femee ţinea în braţe un cadavru şi, plină de veselie, 'l întorcea şi îl săruta necontenit. 'L săruta pe capul sfărmat, pe creerii sleiţi. Era fiul ei.

Lângă măreţul spital Misericordia, care acopere sub dînsul pe toţi copii bolnavi şi pe doctorul Palma, un om consola cu cuvinte şi sărutări şi trecea degetele-i tremurătoare prin pĕrul unui cadavru înnegrit şi umflat. E soţia lui.

La stabilimentul Melliazzi, bĕtrânul casier zace sdrobit cu desevêrşire şi împregiurul lui alte patru cadavre în aceeaşi stare.

La stabilimentul Manzi, o movilă de carne nici are aspectul de cadavru uman. E ceva oribil.

Mai înainte un preot bĕtrân cetea ultima rugăciune în sughiţuri şi lacrămi, la o femee ce espira. În jurul lor, toţi trecĕtorii se opreau, îngenunchiau, şi cu capetele goale plângeau şi cântau ultima cântare a morţii.

Mai înainte, un carabinier ţinea în braţe pe un om gol. Voesce sĕ-l salveze, un mur cade şi aruncă creerii amêndurora în mijlocul stradei, lângă noi.

La Piccola Sentinela.. la Piccola Sentinela e atât de imensă, atât de infernală opera destrucţiunei, opera morţii, în cât nu vĕ pot scrie nimic acum. Sûnt încă mişcat de îngrozitoriul tablou...

Înainte, înapoi, pretutindeni, cadavre, cadavre cu miile cadavre cu forme oribile, desolaţiunea, oroarea, moartea, infernul. . . . . .

. . . . . .

M'am întors la Neapoli, cuprins de friguri.

Detalii pe mâne.

Largo-Gagliardi, 12.

Vasilie Cistoforianu.

— Manassè a fost om de cinste. Banii aceştia. . .

— N'au fost pentru el, precum presupun; dară el a *judecat* altfel, căci el şi i-a ţinut totdeauna pentru sine însuşi!

— Dta îl calumnieḑi!

— Ori şi cum, Manassè e mort, şi celalalt. . .

— Celalalt încă a murit, o sciu.

— Dta o scii? De unde o sci?

— N'am sĕ mĕ esplic în privinţa aceasta. El nu mai este, aceasta o sciu de bună samă, şi dta poţi spune baronului ce vei vrea. Eu nu te tem. Adio; eu nu mai am ḑile multe, lasă-mĕ sĕ cuget la mântuirea mea, aceasta este de aici încolo unicul lucru, ce mĕ preocupă. Adio, lasă-mĕ, îţi ḑic, eu n'am bani.

— Aceasta îţi este vorba cea din urmă?... Dta scii, că într'o oră, voiu fi în serviţiul baronului?

Puţin me privesce.

— Dta îţi poţi gândì, că eu n'am venit atâta cale ca sĕ mĕ plătesci cu făgăduieli.

— Fă ce vrei.

(Va urma.)

Varietăţi.

* Ministrul reg. ung. de comerciu a delăturat ordinul prin care se oprise importul de porci din România.

* (C o m i s i u n i l e d e S a n i t a t e î n p r o v i n c i e.) Uniunea medicinală din B u d a - p e s t a a dat o provocare, prin care atrage atenţiunea celor ce se cuvine asupra instituţiunii comisiunilor de sanitate, cu scop de a impedeca importarea epidemii de coleră. Scopul comisiunilor ar fi a aduna date din timpul din urmă şi a controla vinderea mijloacelor de traiu precum şi apa de beut. De asemenea ar trebuì că şi locuinţele sĕ devină un object de cercetare conscienţioasă şi minuţioasă.

* (C o m i s i u n e a d e r e a m b u l a r e). Despre lucrările acesteia cetim în „Telegraful“ din Bucuresci următoarele:

Comisiunea de delimitare austro-română a început lucrările dela P i e t r i l e R o ş i i, punct necontestat între Bucovina şi Moldova.

De acolo trecênd la H a n g u sa constatat încălcarea şi ni s'a restituit un întreg munte.

De acolo la punctele B u h a l n i ţ a şi T ă r c ă u, asemenea dovedinduse mari încălcări, s'a dispus reîntregrarea noastră în posesiunea munţilor încălcaţi.

Dela Slănic comisiunea o sĕ se transporte la Vrancea; acì încălcările sûnt mari, munţii întregi, din Vrancea au trecut treptat în posesiunea ungurilor, aşa că actualmente pichetele unguresci sûnt pe valea Putnei, pe când din vechiu erau pe zarea munţilor.

Ḑiarul „Nepărtinitorul“ ḑice, că se va putea găsì în familia Mircea un document dela 1839, prin care se constată adeveratele puncte de hotare ale Vrancei despre Ungaria: — ar fi de dorit ca administraţiunea sĕ pue în cunosciinţă pe Vrânceni a se presenta înaintea comisiunei şi a da informaţiuni spre a'şi recăpăta munţii perduţi, cari pentru ei sûnt de o mare valoare, servindule la păşunarea oilor.

* A m i c i ţ i a î n t r e c e c h i ş i s l o v a c i. „Narodnie Noviny“ din Turocz-Szent-Marton ḑice că „Beszeda“ din Märischosztran (reuniunea casinei) a arangiat o escursiune în Filipov la care au fost învitaţi şi slovacii din Ungaria. Din isvorul amintit numai atâta se poate sci, că din partea slovacilor a participat la escursiune şi bĕtrânul Dr H u r b a n n care în vorbirile sale ţinute cătră tinerimea slovacă a accentuat cuvintele, că „dênsa pentru comorile din lume sĕ nu sedea.“ Corespondentul în corespondenţa „N. N.“, o femee, ḑice că au numit pe Dr. H u r b a n. „tatăl slovacilor“. Escursanţii au ocupat 92 trăsuri, aşa dară se poate, că au participat foarte mulţi la escursiunea aceasta.

* (U n a d v o c a t d i s p ă r u t.) Advocatul Iosef Gaál s'a depărtat în seara din 14 Iulie n. din locuinţa sa şi a luat o puşcă cu două ţevi şi o traistă de vênat, ḑicênd, că vrea sĕ meargă la vênat, dară până aḑi nu s'a mai întors. Respectivul va fi curentat de deregătorie. Gaál e în etate de 69 ani, mic de stat şi trupos. Pĕrul din cap şi barba e căruntă. La depărtarea sa a purtat vesminte ungureşci şi cisme de lac.

* (U n v i s.) Fiul lui Ezerveny lucrător de instrumente în Königgrätz a sărit Vineri seara, din al doilea etagiu al casei, jos pe stradă. Respectivul a visat, că şede într'un vagon dela drumul ferat şi că sa întêmplat o nenorocire cu dînşii. Înfiorat de aceasta întêmplare sare iute din pat, şi luânduşi cu sine un geamantan de călătorie, cugetând, că sare din vagon, a sărit prin fereastra deschisă pe pardosala stradei. Nefericitul acesta şi-a rupt un picior şi şi-a sguduit crierii.

* (U n p r e o t c a a t e n t a t o r.) Episcopul Hryniesiecki, la întrarea sa în oficiu, a ţinut un discurs în Vilna cătră preoţimea rom. cat. în care ameninţă pre toţi preoţii, cari până aci au făcut vre un lucru demn de pedeapsă, cu severitate hotărîtă. Amenințarea a atins pre doi preoţi rom. cat., cari până acuma au dus o viaţă foarte desfrânată, întratâta, încât unul dintre aceştia a vrut sĕ omoare pe episcopul şi apoi pe sine însuşi. Spre scopul acesta se însciinţează la audienţă. Din întêmplare celalalt preot fu admis sĕ între la episcopul înainte şi acesta cade la picioarele episcopului, se roagă de ertare, şi spre multămită, 'i descopere planul preotului ce aştepta afară. Când întrà şi cel de afară în sala de audienţă fu prins şi în busunariul acestui aflară un revolvĕr încărcat şi o sticluţă cu venin.

* (O m o r î t l a t e r e a s t ă). În Honetschlag, cercul Oberplanului, după cum ḑice „Volksztg.“ din Crumau, în Dumineca trecută s'a certat doi ficiori din Oberplan cu un servitor din Honetschlag. Cel din urmă, care sta pe o scară ca sĕ vorbească cu aleasa lui pe fereastă, fu amenințat de cei doi din Oberplan sĕ vie jos. Fiind că acesta n'a vrut sĕ se scoboare, se sue fiul neguţătoriului H. din Oberplan şi împunge pe servitoriu cu cuţitul în picior. Prin aceasta a tăiat o vênă principală a servitoriului, care căḑu ameţit de pe scară şi în scurt timp şi încetă din viaţă Făptuitoriul sa presentat el însuşi în ḑilele cele mai de aproape la judecata din Oberplan.

Conspectul operaţiunilor Institutului de credit şi de economii „Albina“ pro Iuliu 1883.

Întrate.	fl.	cr.
Numerariu în 30 Iuniu	60,535.	89
Depuneri	144,432.	33
Cambie rescumperate	114,288.	84
Împrumuturi hipotecare şi alte împrumuturi	8,258.	53
Interese şi provisiuni	12,197.	57
Fondul de pensiune	59.	75
Monetă vêndută	103,315.	27
Efecte	9,668.	79
Conturi curente	87,391.	15
Dive r se	6,867.	58
	fl. 547,015.	70

Eşite.	fl.	cr.
Depuneri	86,550.	35
Cambie escomptate	150,865.	74
Împrumuturi hipotecare şi alte împrumuturi	37,948.	90
Interese la depuneri	172.	53
Contribuţiuni şi competinţe	3,603.	39
Dividende	20,240.—	
Conturi curente	93,900.	31
Salarie şi spese	1,838.	39
Monetă cumpĕrată	84,971.	74
Diverse	20,712.	75
Saldo în numerariu cu 31 Iuliu 1883	46,211.	58
	fl. 547,015.	70

Sibiiu în 31 Iuliu 1883.

Visarion Roman m. p., director esecutiv. *Iosif Lissai* m. p., comptabil.

Bursa de Viena şi Pesta.

Din 9 August n. 1883.

	Viena	*B-pesta*
London (pe poliţa de trei luni)	119.70	119.70
Galbin	5.65	5.66
Napoleon	9.49½	9.49
100 marce nemţesci	58.25	58.30

www.digibuc.ro

Nr. 3024. Scol. [466] 2—3

Spre conferirea următoarelor stipendii din fundaţiunile archidiecesei gr. or. române a Transilvaniei, anume:

1. două stipendii din fundaţiunea Cologeană à 60 fl. v. a. anuali pentru elevi din scoalele medii;

2. un stipendiu din fundaţiunea M. Peiovici à 60 fl. v. a. anuali pentru gimnasişti,

să escrie concurs cu terminul *până 15/27 August a. c.*

Concurenţii au a proba cu acte oficioase, că sûnt români de confesiunea greco-orientală: lipsiţi de mijloacele materiali spre continuarea studiilor; deplin sănĕtoşi, şi că în semestrul ultim al anului scolastic 1882/3 au raportat din studii calcul general foarte bun.

La conferirea stipendiilor din fundaţiunea Cologeană se vor preferì conform literelor fundaţionali — *ceteris paribus* — concurenţii din munţii apuseni ai Transilvaniei.

Cererile instruite cu documentele relative la condiţiunile de mai sus sûnt a se aşterne direct la acest consistoriu. Cele neinstruite, sau întrate după terminul prefipt nu se vor considera.

Sibiiu, 26 Iulie 1883.

Dela consistoriul archidiecesan gr.-or.

Nr. 631 — 1883. [459] 3—3.

CONCURS.

Pentru anul scol. 1883/4 sûnt a se da 4 stipendii de câte 10 fl. pe lună pentru elevii scoalei de agronomie din Mediaş.

La folosirea stipendiilor pe întreg timpul studiului pot reflecta:

1. Cei născuţi în una din comunile din fundul regiu şi cari sûnt primiţi la scoala de agronomie din Mediaş.

2. Cari vor documenta viaţă nepătată.

3. Cari, dintre mai mulţi egal vrednici, se va considera mai lipsit.

Dela stipendist se recere să producă testimoniu dela direcţiunea scoalei agronomice din Mediaş despre progresul făcut. Neproducerea acestui testimoniu are de urmare detratragerea stipendiului.

După împlinirea condiţiilor înşirate stipendiile se vor distribui *fără privire la religiune şi naţionalitate.*

Suplicele instruite:

a) Cu carte de botez;

b) Cu atestat dela directorul despre primirea în scoala agronomică în Mediaş;

c) Cu testimoniu despre absolvirea scoalei poporale, reale s'au medii;

d) Cu atestat oficios despre sĕrăcie.

Sûnt a se trimite cel mult până în 15 Septemvre aici.

Sibiiu, 3 August, 1883.

Oficiul central al universităţi săsesci.

Nr. 157. [464] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a Osoiu, devenită vacantă prin moartea parochului Vasiliu Popp, se escrie concurs cu termin de 30 de ţile dela prima publicare a acestui concurs.

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt:

a) locuinţa liberă în casa parochială cu 2 încăperi şi o tindă, precum şi toate edificiile economice necesari unui econom, computate la an 20 fl. v. a.;

b) usufructuarea porţiunei canonice, pe care comuna bisericească o plătesce de toate dările, constătătoare din 8 jugĕre 1595 □° arătură, 6 jugĕre 480 □° fânaţ, 1 jugĕr 1325 □° păşune şi 2 jugĕre 380 □° neproductiv cu venit curat la an 100 fl. v. a.;

c) birul preoţesc dela 70 familii à una merţă mică (16 cupe) per 1 fl. 70 fl. v. a.;

d) tot dela atâtea familii câte 1 ţi de lucru sa u 40 cr. =28 fl. v. a.;

e) venitul stolar socotit după calculul de mijloc =32 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această staţiune sûnt avisaţi, suplicile lor de concurs instruite cu documentele prescrise de statutul organic şi de regulamentul pentru parochii, ale aşterne până în terminul memorat, subscrisului oficiu protopresbiteral, în Giurgeşti posta ultimă Reteag (Rettag).

Oficiul protopresbiteral gr.-orient. al tractului Dejului.

C. Giurgeşti la 30 Iunie 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodea m. p.,
administr. protopresbiteral.

Nr. 170 [452] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învĕţătoresc la scoala confesională gr. or. din Vidra superioară, protopresbiteratul Câmpeni se deschide concurs până la 15 August a. c. st. v.

Emolumentele sûnt:

Salariu anual de 250 fl. v. a. cuartir şi lemne de foc.

Petiţiunile instruite conform legilor din vigoare au de a se subşterne „oficiului protopresbiteral gr. or. în Abrud“, până la terminul mai sus indicat.

Vidra superioară în 7 Iulie, 1883.

Comitetul parochial gr. or. din Vidra superioară în conţelegere cu

Ioan Gall m. p.,
ppresb. gr. or. ca adm.

Nr. 164. [455] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea staţiunei de învĕţătoriu la scoala confesională greco-orient. din comuna Aciliu, protopresbiteratul Săliştei, se escrie concurs cu termin până la 18 August st. v.

Emolumentele sûnt:

Salariu anuale 200 fl. v. a. ce se vor plătì în rate lunare.

Cuartir şi lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa acest post au a adresa cererile instruite conform legilor din vigoare la oficiul protopresbiteral al tractului Săliştei în Sibiiu până la terminul sus indicat.

Aciliu, 10 Iuliu, 1883.

Oficiul protopresbiteral în conţelegere cu comitetul parochial.

Nr. 232 [462] 2—3

CONCURS.

Încuviinţându-se aşedarea unui capelan lângă neputinciosul preot din Berghin şi filia Colibi ca parochiă de clasa a III prin preaînaltul ordin consistorial din 14 Iulie 1883 Nr. 2275 B., se escrie pentru ocuparea acestui post concurs cu termin de 30 ţile dela prima publicare.

Capelanului se asigură din venitul parochiei de 400 fl. v. a. la an 200 fl. v. a.

Doritorii la acest post de capelan au a şi adresa suplicile inzestrate conform legilor în vigoare cu documentele necerute oficiului protopresbiteral subscris.

Sebeş în 21 Iulie 1883.

Oficiul protopresbiteral pr. or.

În conţelegere cu comitetul parochia:

Ioan Tipeiu m. p.
protopresbiter,

Nr. 473—1883. [454] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi la scoalele grăniţiare, şi anume:

1. învĕţătoriu adjunct la scoala din Orlat, comitatul Sibiiului, cu salariu anual de 200 fl. v. a., relut de cuartir 12 fl. 60 cr., şi trei stângini lemne de foc, eventual relutul pentru ele.

2. Învĕţătoriu adjunct la scoale din Voila, comitatul Făgăraşului, cu salariu de 180 fl. v. a. cuartir liber şi lemne de foc dela comunitate.

Petenţii la aceste posturi să-şi aştearnă suplicile provĕdute cu diploma de cualificaţiune şi alte documente necesare până la 20 August a. curente la:

„Comitetul administrativ scolastic al fondului fostilor grăniţari din regimentul I român la Sibiiu.“

Nr. 319 [461] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa III a Birtini, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului în urma ordinaţiunei Venerabilului consistoriu archidiecesan ddto. 14 Iulie a. c. Nr. 2351 B. se escrie concurs cu terminul de 30 de ţile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post parochial sûnt 325 fl. v. a. la an. cari însĕ cu timpul se mai pot urca.

Doritorii de a competa la aceasta parochie vor avea a'şi aşterne petiţiunile lor instruite în sensul „Statutului organic“ şi al Regulamentului congresual pentru parochii, la subscrisul, până la terminul sus indicat.

Brad în 20 Iulie 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adstr. ppresbiteral.

Nr. 3075 1883 [463] 3—3

Publicaţiune.

În afacerea de regulare de posesie şi a segregărei de pădure în comunele Boiu-mare şi Boiu mic pentru începerea lucrărilor premergĕtoare, designarea plenipotenţiaţilor, alegerea ingineriului şi pentru pregătirea planului şi preliminariului de spese, mai departe pentru autenticarea lucrărilor primitive, pentru intreprinderea clasificărei şi a estimărei, şi încât lucrurile premergĕtoare s'ar autentica pentru pertractarea meritorică se pune di ce pertractare pe **12 Septemvre, 1883 la 3 oare după ameadi** şi cele următoare în locuinţa domnului Szentkereszti Pál în comuna **Boiul mic,** la care învit părţile interesante, observând, că absenţa lor nu va împedeca cursul pertractărei.

În numele tribunalului:

Elisabetopole, 13 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude de tribunal esmis.

---

[451] 3—3

Se primesce

un tinĕr bine crescut, *cu cel mai puţin patru clase elementare,* ca

învĕţăcel de negustătorie

la

Antonie Bechnitz în Sibiiu.

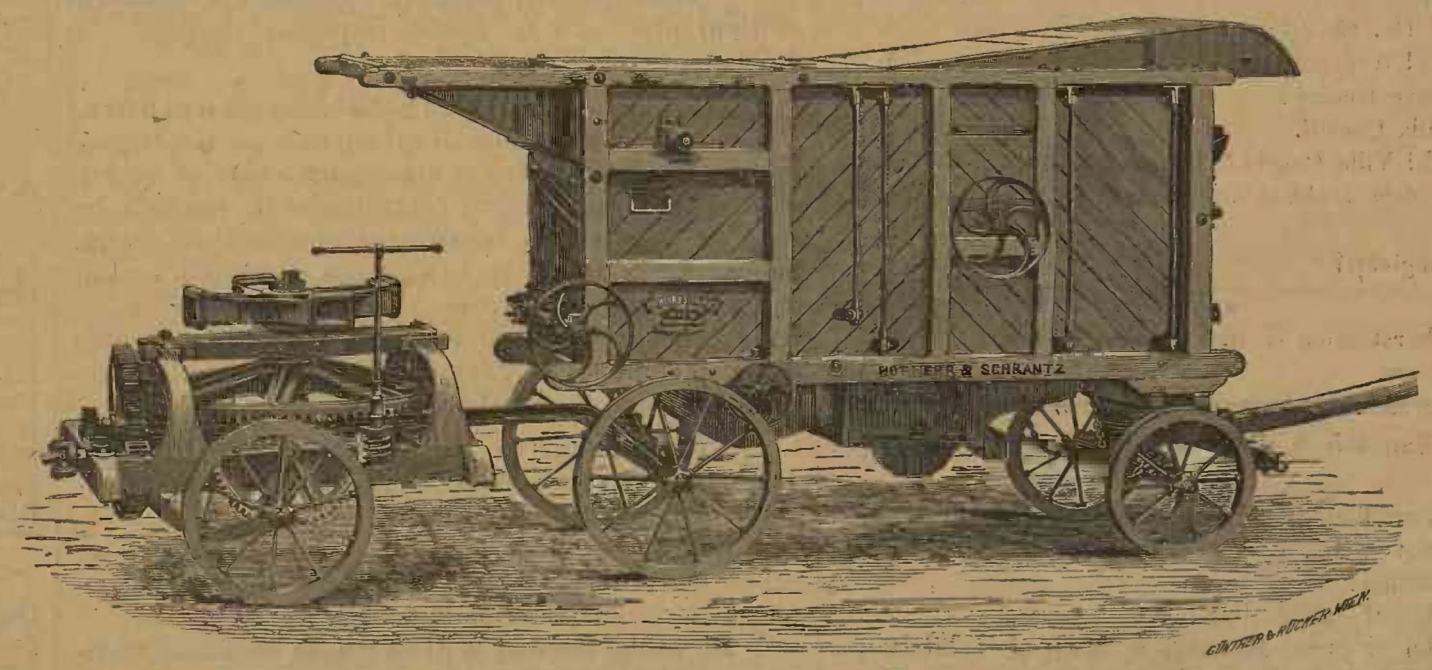

ANDREIU TÖRÖK,

espositiune de maşine agricole şi fabrică de maşine

în Sibiiu, poarta Cisnădiei, strada dumbrăvei Nr. 1,

recomandă cu preţuri şi condiţiuni foarte eftine

maşine de îmblătit întoarse cu mâna, cu cai şi cu vapor,

precum şi

escelente ciure de cernut, Trieure

[441] 4—6

şi tot feliul de maşine şi recuisite care aparţin specialităţii acesteia.

Reparaturile se esecută foarte eftin şi foarte prompt.

Redactor respundĕtor **Nicolau Cristea.** Editura şi tipariul tipografiei archidiecesane.

www.digibuc.ro